

284

AD QVODLIBETARIAM
QVÆSTIO MEDICA

MATVTINIS EXAGITANDA DISPVATIONIBVS IN
SCHOLIS MEDICORVM DIE IOVIS XIII. IANVARII D. MARTINO AKAKIA
DOCTORE MEDICO, MODERARORE.

An in eucrasia eucxia?

VXVARIO, in humani corporis structurâ, concursu pugnantium inter se contrariis qualitatibus elementorum, nouem resultant temperamentorum differentia, quibus anima facultatum suarum, alioquin otiose delitescētium, functiones edit, quarum integritate sanitas, vt læsione morbus, innotescit. Illa licet optima, eodem tenore sine vllâ mutatione, ita seruari nullis legibus potest, vt vitâ sempiternis prorogata seculorum ætatibus, mors naturalis vitari queat. Homo enim, intestini belli insitæque repugnantia calamitate, calore innato perenniter pabulante humidum præatibus, mors naturalis iniuriarum turbulentis procellis laceratus, ab optimo illo vitæ statu natuæque probitate excidere cogitur. Nonnulli tamen aliis diutius sui temperamenti speciem tuerentur & sustinent, facilius vel difficilius ab optima valetudine deturbantur, magis vel minus morborum causis sunt obnoxii.

EVMUNERA obeunda robur, & resistentiam in morbos earumque causas addit: ab eadem organica instrumentaria, similes sui generis actiones perfecte complet: potissimum tres principes, totidem facultatibus validis, quarum beneficio totius corporis æconomia administratur: nempe cerebrum animali, per neruorum spiracula, vectores spiritui, partibus sensum & motum cõmunicando: Cor vitali, per arterias, vitam: Hepar, naturalem sanguinem, partium omnium alimentum, quem proprio parenchymate conficit, confectum per venas (quarum est origo) purum & sincerum deriuat. Eadem, non nisi longo temporis lapsu, ingentique causarum morbificarum impressione, à suo statu dimoueri potest: Laboris patiens, non solis æstu, non frigore, non humore vel siccitate facile alteratur.

THLETE (quorum habitus cum ad summum bonitatis peruenit, actionibus inutilis, periculis obnoxius, non naturalis est) Euectici non sunt censendi, potius fossiores, remiges, aratores, qui, vt laboriosa vitæ munia exercent, ad quaslibet actiones obeundas robustissimi, sic raro morbis corripuntur: illi contra, mole corporis, & humorum copia, naturam sic grauant, vt, tanta multitudine obrutus natiuus calor, facile suffocetur, Apoplexia (acutus sine febre morbus, eadẽ superueniente sanabilis) oriatur: vel venæ distenta dehiscant, aut rumpantur, potissimum quæ imis corporis penetralibus abdita, thoraci & pulmonibus adiacent, & fiant hæmoptoici, nisi mors præueniat.

ELEMENTORVM qualitatibus, æquali portione paribusque viribus coeuntibus in mixtione, exurgit eucrasia, (cui intemperies omnis refertur vt dicatur & cognoscatur, non secus ac per mediocritatem excessus) nullo neque exsuperantis, neque exsuperatæ qualitatibus apparente indicio, in calore, frigore, humore, siccitate, duritie, mollitie, raritate & densitate medium sibi vendicans, ab vtrõque extremorum pari intervallo recedit. Eadem optimum existit & accommodatum animæ instrumentum, quo ipsa functiones omnes, quæ naturæ suæ conueniunt, concinnè sibi respondent, ita perfecte complet, vt nulla ex temperato corpore imbecilla prodeat, sed omnium robore, citrà læsionem, cuilibet intemperato præstet, eidemque, in oppugnandis morborum causis, inferius non cedat.

ERGO temperatum, pro ratione facultatis coctricis, appetens, alimenta ingesta coctione non defraudat, perfecte digerit, digestorum quibus respondent excrementa, per loca naturæ destinata, vt feces, primæ coctionis, per aluum: vrinam, secundæ, per renes & vesicam: tertiæ reliquias insensibili halitu per habitum corporis excernit: inde, nullâ contractâ labe, purum & sincerum, omnes iniurias causasque morbificas, cum quibus nullo iungitur affinitatis vinculo, peræque ferens, nõ nisi illarum summâ exuperantiã offenditur, sed valide & robuste repugnat, in statu vitæ optimo diutius perseuerat, seipsum, intra sanitatis terminos, saluberrimum fouet, alimentorum similium vfu, substantiam deperditâ similem refarciens, vitæ cursum, à frequentibus morbis immunem in multos annos producit.

Ergo in eucrasia eucxia.

ASSEREBAT GVILLELMVS LESCAILLON LOTHARINGVS CLAROMONTANVS ANNO DOMINI 1599.

Domini Doctores Disputaturi.

M. Nicolaus Pietre.

M. Martinus Akakia Prasfes.

M. Petrus Paulmier.

M. Petrus Ponsion Med. Reg.

M. Antonius Quiquebeuf.

M. Iacobus d'Amboise Med. Reg.

M. Albertus le Febure Med. Reg.

M. Claudius Ronselet.

M. Marcus Myron Med. Reg.

